

Arrest

nr. 256 027 van 9 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. A. NIANG
Sterrewachtlaan 112
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. NIANG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen in april 2001 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 21 september 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 november 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 8 januari 2021 gehoord.

1.3. Op 25 januari 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 januari 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Capelinha Das Graças (staat Minas Gerais, Brazilië) en bent u Braziliaans staatsburger. U was in Brazilië woonachtig in Goiana.

U huwde rond december 1985 met J. A. C. M. (...) met wie u twee zonen hebt. U volgde een opleiding tot lerares lager onderwijs en werkte vervolgens gedurende twaalf jaar op een publieke school in Goiana, eerst als assistente en laatst als klastitularis. U bekwam deze betrekking doordat u als 19-jarige en toenmalig sympathisant van de rechtse politieke partij PMDB (Braziliaanse Democratische Beweging Partij) na deelname aan een officiële wedstrijd voor deze functie in aanmerking kwam. Het ging om een politieke benoeming. Rond 1994-1995 stapte u over naar de linkse Socialistische partij (PSB-Braziliaanse Socialistische Partij) en begon zich als sympathisant voor deze partij te engageren. Dit omdat zij meer opkwamen voor de kansarmen. Na twaalf jaar dienst werd u ontslagen uit uw functie op school. Officieel omdat er te veel ambtenaren waren en de overheid het aantal ambtenaren wou afbouwen. U vermoedt dat politieke redenen een rol speelden en u werd aangewezen dat u van partij veranderd was. U vocht tevergeefs uw ontslag aan. Rond 1997 gingen u en uw echtgenoot uit elkaar. Het kwam evenwel nooit tot een officiële scheiding. Na het vertrek van uw echtgenoot bleef u thuis wonen. U had het hierna moeilijk. Uw echtgenoot was vertrokken, u was ontslagen op uw werk en bleef achter met twee jonge kinderen. Om in uw levensonderhoud te voorzien na uw ontslag werkte u thuis freelance als coiffeuse en manicure. Omdat uw echtgenoot de verplichte bijdrage voor de kinderen niet betaalde, startte u een rechtszaak tegen hem die u won. Het vonnis dateert van één à anderhalf jaar voor uw vertrek uit Brazilië. Uw echtgenoot verteerde dit moeilijk en dreigde ermee u te zullen vermoorden als u hem zou blijven verplichten dit onderhoudsgeld te betalen. Ingegeven door al deze problemen (werkloosheid, huwelijksproblemen, niet-betalen onderhoudsgeld voor de kinderen, alleenstaande moeder met twee kinderen) besloot u Brazilië te verlaten. Tegelijkertijd hadden uw kinderen de leeftijd van 9 en 10 jaar bereikt, wat u een kritische leeftijd vond in de redelijk gewelddadige wijk waar u woonde. Uw vertrek uit Brazilië kwam er tevens op aangeven van uw schoonzus die toen reeds langer dan tien jaar in België verbleef en hier over verblijfsdocumenten beschikte. Zij contacteerde u in die periode en financierde mee uw reis. U hoopte met uw vertrek naar België tevens op een betere toekomst voor uw kinderen, onder meer op het vlak van onderwijs. U verkocht al u bezittingen in Brazilië om uw vertrek te financieren.

In april 2001 reisde u via Portugal naar België. Uw twee zonen reisden u in december 2001 achterna. Sindsdien bent u woonachtig in België.

Vier jaar na uw aankomst in België, rond 2005, overleed uw vader in Brazilië. U keerde toen gedurende een maand terug naar Brazilië.

U probeerde in 2009 tevergeefs een legaal verblijfsstatuut te regelen via de 9bis-procedure. Uw beide kinderen slaagden er wel in een verblijfsvergunning te bekomen en beschikken ondertussen over de Belgische nationaliteit. Uw oudste zoon trouwde met een Belgische. Uw jongste zoon werd eind 2009 geregulariseerd.

In 2010 overleed uw echtgenoot in Brazilië.

U startte in april 2020 een nieuwe procedure artikel 9bis. Deze aanvraag is momenteel hangende.

Op 21 september 2020 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U vernam via een vriend dat u het recht en de mogelijkheid had dit te doen. U bent het moe om te wachten op uw verblijfsdocumenten in België via andere procedures en wou het nu via deze weg proberen. Het is voor u immers moeilijk te wonen in een land zonder over een wettelijk verblijf te beschikken. U heeft hierdoor niet dezelfde rechten als anderen, bijvoorbeeld op het vlak van toegang tot de arbeidsmarkt. U voelt zich nutteloos en kan niet doen wat u wilt, want bent in de uitoefening van uw rechten belet.

U vreest bij terugkeer naar Brazilië nog maar moeilijk aan werk te zullen geraken. De omstandigheden voor u om er werk vinden zijn er alleen maar moeilijker op geworden. Het feit twintig jaar weg te zijn uit het land zal hierbij tevens een rol spelen. Daarnaast vreest u er ook de algemene veiligheidssituatie. De economische situatie is er tevens verslechterd met het aan de macht komen van de huidige president. U kan evenmin bij terugkeer rekenen op de financiële steun van uw familie ter plaatse. Zij hebben het immers ook moeilijk. De problemen met uw echtgenoot kwamen ten einde met zijn overlijden. Uw leven situeert zich ondertussen volledig in België. U heeft de wens hier bij uw kinderen en kleinkinderen te blijven.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw huidig en een oud (vervallen) Braziliaans paspoort (u bekwam uw huidig Braziliaans paspoort via de Braziliaanse ambassade in België) en een niet gedateerde verklaring van uw beide zonen opgemaakt in het kader van uw aanvraag tot regularisatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds 2001 in de Schengenzone verblijft, dat u hier jarenlang illegaal verbleef, dat u behalve twee regularisatieprocedures in 2009 en in 2020 geen pogingen deed om een legaal verblijf te verwerven en dat u uiteindelijk pas op 21 september 2020, i.e. na een negentien jaren durend illegaal verblijf in de Schengenzone, voor het eerst om internationale bescherming verzocht (CGVS, p. 6-8). Uw ter rechtvaardiging ingeroepen onwetendheid (CGVS, p. 8), kan niet worden weerhouden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u manifest niet heeft gedaan. Bovendien kan erop gewezen worden dat u na het overlijden van uw vader, vermoedelijk in 2005, gedurende een maand terugkeerde naar Brazilië (CGVS, p. 7). Uw houding, met name uw extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming en uw terugkeer naar Brazilië in 2005, staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U erkende dit ook. U stipte immers uitdrukkelijk aan dat u tijdens uw terugkeer in 2005 geen problemen kende en u verder ook nooit in Brazilië problemen met de overheid of met medeburgers heeft gehad (CGVS, p. 7, 8 en 10).

Uw vrees bij terugkeer naar Brazilië in een moeilijke socio-economische situatie te belanden – u heeft er geen eigen bezittingen meer, kan door de moeilijke socio-economische situatie van uw familie aldaar evenmin rekenen op hun steun en vreest door uw afwezigheid van twintig jaar niet meer over de nodige of dezelfde capaciteiten voor de arbeidsmarkt te beschikken en aldus ernstige moeilijkheden te zullen ondervinden in uw toegang tot deze arbeidsmarkt (CGVS, p. 9) – is een motief van louter socio-economische aard dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen in dit verband blijkt dat u over een diploma als onderwijzeres lager onderwijs beschikt en dat u in het verleden toegang hadden tot de arbeidsmarkt in Brazilië – u werkte gedurende twaalf jaar op een publieke school en was hierna aan de slag als freelance coiffeuse en manicure – , alsook dat familieleden die in Brazilië verblijven er momenteel nog steeds op de arbeidsmarkt actief zijn (CGVS, p. 3 en 9), waardoor uit niets blijkt dat u er in de toekomst geen toegang meer toe zouden hebben. Overigens blijkt u zelfredzaam te zijn, aangezien u er in België in slaagde om zonder arbeidscontract als coiffeuse en manicure te werken (CGVS, p. 10). Bovendien kan u nog steeds in Brazilië terugvallen op een sociaal netwerk. Uw twee zussen en twee broers zijn nog steeds woonachtig in Brazilië. U onderhoudt bovendien een nauw contact met hen (CGVS, p. 5). Uw familie heeft u ook steeds gesteund. Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Brazilië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verwees daarnaast tevens naar de algemene veiligheidssituatie in Brazilië en verwees in dit verband tevens naar de problematische veiligheidssituatie in het verleden in uw wijk in Goiana, eraan toevoegend dat de algemene veiligheidssituatie in Goiana na uw aankomst hier in België nog verslechterd is als gevolg van de hoge werkloosheid daar. Uit verklaringen blijkt tevens dat voor uw komst naar België er zich veiligheidsproblemen voordeden op de school van uw kinderen (CGVS, p.

10). In dit verband dient evenwel tevens te worden opgemerkt dat geen van uw naaste familieleden ooit ernstige (veiligheids)problemen kende in Brazilië (CGVS, p. 10). U ondervond ook nooit fysiek geweld in Brazilië (CGVS, p. 9). De geweldproblemen op de school van uw kinderen behelsden zaken zoals gevechten tussen leerlingen. Bij uw kinderen werd onder meer geld voor de schoolmaaltijd uit hun rugzak gestolen. Eén keer werd tevens van hen een rugzak gestolen (CGVS, p. 10). Gelet op bovenstaande kan dit door u ingeroepen criminele geweld in Brazilië echter noch met vervolging noch met ernstige schade gelijkgeschakeld worden. Bovendien vormde dit geen hoofdrede voor uw vertrek uit Brazilië. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van crimineel geweld niet voldoende ernstig is om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 b van de Vreemdelingenwet te vallen.

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft uw wens hier in België te blijven, waar u uw leven heeft uitgebouwd en waar uw kinderen en kleinkinderen wonen, dient nog te worden opgemerkt dat deze asielmotieven van louter persoonlijke en intrafamiliale aard zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende kinderen, die overigens over de Belgische nationaliteit beschikken, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

Dat u na twintig jaar in België eindelijk wenst te beschikken over een legaal verblijfsstatuut, het moet u blijkbaar om te wachten op uw verblijfsdocumenten via andere procedures en niet meer wilt dan over dezelfde rechten te beschikken als elke andere burger met een wettelijk verblijf, is zeer begrijpelijk maar is op zich geen motief dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een (langdurig) verblijf. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is voorgaand motief – hoe betreuenswaardig ook – niet relevant.

Betreffende de covid-19-situatie in Brazilië – u haalde aan dat dit op het politieke niveau niet goed wordt beheerd in Brazilië (CGVS, p. 5) - blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Brazilië met het coronavirus besmet zou raken en indien u medische verzorging nodig zou hebben, u geen toegang zouden krijgen tot de in Brazilië beschikbare gezondheidszorgen. Er kan evenmin geconcludeerd worden dat de ontwikkelingen van de COVID-19- pandemie in Brazilië een zodanig niveau zouden

bereiken dat u bij terugkeer in dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie om te buigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit de door u neergelegde paspoorten, wordt niet in vraag gesteld, net zomin de inhoud van de door uw zonen neergeschreven verklaringen die de motieven van uw vertrek uit Brazilië en het parcours van u en uw kinderen in België herhaalt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 13 van het EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het proportionaliteitsbeginsel en van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”. Tevens meent verzoekster dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het rapport “*Brazil. Events of 2018*” van Human Rights Watch (bijlage 3);
- het internetartikel “*Violence Against Women worsens in Brazil*” van 29 januari 2020 van de website *newyorkminutemag.com* (bijlage 4);
- het internetartikel “*Brazil Suffers its Own Scourge of Police Brutality*” van 3 juni 2020 van Human Rights Watch (bijlage 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM stelt de Raad vast dat verzoekster niet aantoon op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekster beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.3.5. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.6. Daar waar verzoekster in verband met de beoordeling in de bestreden beslissing van de bijzondere procedurele noden opmerkt dat zij het wel degelijk psychisch moeilijk heeft naar aanleiding van de feiten die zij meemaakte in haar land van herkomst en omwille van haar algemene situatie, bemerkt de Raad vooreerst dat verzoekster in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat er in haar hoofde geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, vraag 1). Verder dient te worden vastgesteld dat noch verzoekster noch haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud enig gewag maakte van de thans aangehaalde psychische problemen. Nochtans werd verzoekster bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd of zij medische of andere problemen heeft die relevant kunnen zijn voor het gehoor (notities CGVS, p. 2), waarop zij evenwel ontkennend antwoordde. Ten slotte wijst de Raad erop dat verzoekster van de thans aangehaalde psychische problemen, die zij overigens op geen enkele wijze concretiseert, geen enkel psychologisch of medisch attest voorlegt. Verzoekster toont dan ook niet aan dat zij bijzondere procedurele noden heeft.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster verklaart tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat zij een verzoek om internationale bescherming indiende omdat zij het moe was om te wachten op haar verblijfsdocumenten in België via andere procedures en het nu via deze weg wou proberen (notities CGVS, p. 8). Zij geeft aan dat het moeilijk is te wonen in een land zonder over een wettelijke verblijf te beschikken (notities CGVS, p. 8). Immers heeft zij hierdoor niet dezelfde rechten als anderen, bijvoorbeeld op het vlak van toegang tot de arbeidsmarkt (notities CGVS, p. 8). Verder vreest zij bij een terugkeer naar Brazilië nog maar moeilijk aan werk te zullen geraken (notities CGVS, p. 9). De omstandigheden voor haar om er werk te vinden zijn er alleen maar moeilijker op geworden (notities CGVS, p. 9). Het feit twintig jaar weg te zijn uit het land zal hierbij tevens een rol spelen (notities CGVS, p. 9). Daarnaast vreest verzoekster er ook de algemene veiligheidssituatie (notities CGVS, p. 9). Ook de economische situatie is er verslechterd met het aan de macht komen van de huidige president (notities CGVS, p. 9). Verzoekster stelt dat zij bij terugkeer niet kan rekenen op de financiële steun van haar familie ter plaatse die het immers ook moeilijk heeft (notities CGVS, p. 9). Voorts geeft verzoekster nog aan dat de problemen met haar echtgenoot ten einde kwamen met zijn overlijden (notities CGVS, p. 10). Ten slotte benadrukt verzoekster nog dat haar leven zich ondertussen volledig in België situeert en dat zij de wens heeft hier bij haar kinderen en kleinkinderen te blijven (notities CGVS, p. 11).

2.3.7.2. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat verzoekster er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Meer bepaald wijst de commissaris-generaal erop dat (A) verzoeksters houding, met name haar extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming en haar terugkeer naar Brazilië in 2005, haaks staat op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (B) verzoeksters vrees om bij terugkeer naar Brazilië in een moeilijke socio-economische situatie te belanden een motief van louter socio-economische aard betreft dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, en er voorts geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoekster een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, nu uit haar verklaringen geenszins opgemaakt kan worden dat zij bij terugkeer naar Brazilië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (C) wat betreft verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Brazilië, (i) het door verzoekster ingeroepen criminele geweld noch met vervolging noch met ernstige schade gelijkgeschakeld kan worden, (ii) dit bovendien geen hoofdreden was voor haar vertrek uit Brazilië en (iii) het louter gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van crimineel geweld niet voldoende ernstig is om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen; (D) verzoeksters wens hier in België te blijven, waar zij haar leven heeft uitgebouwd en waar haar kinderen en kleinkinderen wonen, asielmotieven van louter persoonlijke en intrafamiliale aard zijn en op zich helemaal niet

ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming; (E) het feit dat verzoekster na twintig jaar in België eindelijk wenst te beschikken over een legaal verblijfsstatuut, het moe is om te wachten op haar verblijfsdocumenten via andere procedures en niet meer wilt dan over dezelfde rechten te beschikken als elke andere burger met een wettelijk verblijf, op zich geen motief betreft dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming; en (F) betreffende de COVID-19 situatie in Brazilië, uit niets blijkt dat, indien verzoekster bij terugkeer naar Brazilië met het coronavirus besmet zou raken en indien zij medische verzorging nodig zou hebben, zij geen toegang zou krijgen tot de in Brazilië beschikbare gezondheidszorgen en er evenmin geconcludeerd kan worden dat de ontwikkelingen van de COVID-19 pandemie in Brazilië een zodanig niveau zouden bereiken dat zij bij terugkeer in dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen afdoende argumenten aanhaalt die van aard zijn voormelde pertinente vaststellingen inzake de door haar aangevoerde asielmotieven in een ander daglicht te stellen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekster, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

3.2.7.3. Wat betreft het betoog van verzoekster dat zij als vrouw die gedurende lange jaren in het buitenland verbleven heeft en die geen familiaal netwerk heeft tot een sociale groep behoort die zeker uitgesloten wordt van de sociale en economische voordelen, bemerkt de Raad dat, daargelaten de vaststelling dat verzoekster wel degelijk een familiaal netwerk heeft in Brazilië (zie *infra*), het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoekster toont zulks evenwel geenszins *in concreto* aan.

3.2.7.4. Verzoekster voert verder aan dat zij wel degelijk het risico loopt om, omwille van haar politieke keuzes in het verleden, in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen. Het is volgens haar niet correct om te stellen dat zij opnieuw aan de slag kan gaan als onderwijzeres aangezien benoemingen politiek beslist worden en zij ontslagen werd omwille van politieke redenen. Evenmin kan er volgens verzoekster vanuit gegaan worden dat zij zonder problemen aan de slag zou kunnen gaan als manicure en kapster en er in haar levensonderhoud zal kunnen voorzien, gelet op de algemene informatie met betrekking tot de economische situatie in Brazilië. Ook kan niet zonder meer worden aangenomen dat zij kan rekenen op haar broers en zussen, aangezien er een groot verschil is tussen het dagdagelijks onderhouden van een zus enerzijds en haar telefonisch te steunen en contact te onderhouden anderzijds. De Raad wijst er evenwel op dat, waar verzoekster lijkt te stellen dat zij ten gevolge van haar ontslag omwille van politieke redenen geen enkele kans maakt om bij een terugkeer te voorzien in haar levensonderhoud, uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in 1998 ontslagen werd uit haar job die zij verkreeg via de politieke partij PMDB, volgens verzoeksters verklaringen omdat men had vernomen dat zij van politieke partij was veranderd (notities CGVS, p. 3). De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster slechts vermoedde dat dit de reden van haar ontslag was (notities CGVS, p. 3). Verzoekster gaf aan dat de officiële reden van haar ontslag het teveel aan ambtenaren was (notities CGVS, p. 4) en erkende zelf dat de overheid op dat ogenblik voor de ganse publieke sector het aantal ambtenaren aan het afbouwen was (notities CGVS, p. 5). Dat zij bij een terugkeer naar Brazilië, meer dan 20 jaar later, nog gevolgen zou ondervinden omdat zij toen van partij is veranderd en omwille hiervan niet in staat zou zijn aldaar in haar levensonderhoud te voorzien, blijkt nergens uit. Tevens dient erop te worden gewezen dat uit haar verklaringen blijkt dat zij na haar ontslag en voor haar vertrek uit Brazilië van thuis uit werkte als coiffeuse en manicure (notities CGVS, p. 4) en derhalve nog in haar levensonderhoud kon voorzien. Dat zij omwille van haar politieke keuzes in het verleden niet zal kunnen voorzien in haar levensonderhoud en in een situatie van verregaande deprivatie terecht zal komen, zoals zij beweert, toont zij dan ook geenszins *in concreto* aan. Evenmin kan verzoekster volstaan met

een loutere verwijzing naar de algemene economische situatie in Brazilië om aan te tonen dat zij bij een terugkeer in dergelijke situatie terecht zal komen, doch dient zij zulks *in concreto* aan te tonen. Verzoekster blijft hierin evenwel in gebreke. De Raad wijst er verder nog op dat verzoekster twee zussen en twee broers heeft die nog steeds in Brazilië wonen. Uit haar verklaringen blijkt tevens dat zij een nauw contact met hen onderhoudt (notities CGVS, p. 5). Weliswaar gaf verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aan dat ook zij het moeilijk hadden omwille van de economische situatie in Brazilië (notities CGVS, p. 5 en 9), doch blijkt niettemin dat verzoekster wel degelijk beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel kan helpen bij haar re-integratie bij een terugkeer naar Brazilië.

3.2.7.5. Wat voorts verzoeksters verwijzing betreft naar het criminele geweld in Brazilië en haar bemerking dat zij als terugkeerster uit het buitenland een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van dit geweld, bemerkt de Raad vooreerst dat in de bestreden beslissing terecht geoordeeld wordt dat de door verzoekster aangehaalde veiligheidsproblemen die zij kende voor haar vertrek uit Brazilië noch met vervolging noch met ernstige schade gelijkgeschakeld kunnen worden. Meer bepaald overweegt de commissaris-generaal dienaangaande terecht als volgt: *“U verwees daarnaast tevens naar de algemene veiligheidssituatie in Brazilië en verwees in dit verband tevens naar de problematische veiligheidssituatie in het verleden in uw wijk in Goiana, eraan toevoegend dat de algemene veiligheidssituatie in Goiana na uw aankomst hier in België nog verslechterd is als gevolg van de hoge werkloosheid daar. Uit verklaringen blijkt tevens dat voor uw komst naar België er zich veiligheidsproblemen voordeden op de school van uw kinderen (CGVS, p. 10). In dit verband dient evenwel tevens te worden opgemerkt dat geen van uw naaste familieleden ooit ernstige (veiligheids)problemen kende in Brazilië (CGVS, p. 10). U ondervond ook nooit fysiek geweld in Brazilië (CGVS, p. 9). De geweldproblemen op de school van uw kinderen behelsden zaken zoals gevechten tussen leerlingen. Bij uw kinderen werd onder meer geld voor de schoolmaaltijd uit hun rugzak gestolen. Eén keer werd tevens van hen een rugzak gestolen (CGVS, p. 10). Gelet op bovenstaande kan dit door u ingeroepen criminele geweld in Brazilië echter noch met vervolging noch met ernstige schade gelijkgeschakeld worden.”* Verder onderstreept de Raad dat verzoekster allerminst kan volstaan met een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Brazilië en haar profiel als terugkeerster om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou worden geviséerd of vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

3.2.7.6. Waar verzoekster nog duidt op de mensenrechtenschendingen waarvan zij in het verleden reeds slachtoffer werd, met name het ontslag om politieke redenen, bemerkt de Raad evenwel dat dit ontslag onvoldoende ernstig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangezien dit ontslag geen intentionele bedreiging inhield van verzoeksters leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen dat verzoekster bij een terugkeer naar Brazilië nog verdere problemen zal ondervinden in verband met dit ontslag in 1998 en/of het feit dat zij toen van partij is veranderd.

3.2.7.7. Waar verzoekster nog aanhaalt dat de COVID pandemie zowel de sociale en economische problematiek als de geweldsproblematiek nog scherper stelt in Brazilië, meent de Raad dat verzoekster evenwel in gebreke blijft *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou worden geviséerd of vervolgd dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt en/of dat zij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Verzoekster lijkt verder voor te houden dat zij omwille van de problemen uit het verleden, met name haar ontslag omwille van politieke redenen, geen recht op medische verzorging zal hebben, nu zij vreest dat medische zorgen riskeren voorbehouden te worden aan medestanders van het regime of van de kapitaalkrachtigen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster niet verder komt dan blote beweringen. Met een loutere verwijzing naar het feit dat zij in 1998 ontslagen werd, volgens haar omdat zij toen van partij veranderde, toont zij allerminst aan dat haar bij een terugkeer naar Brazilië toegang tot de gezondheidszorg zal worden ontzegd. Bovendien is deze vrees slechts hypothetisch nu nergens uit blijkt dat er sprake is van een actuele nood aan medische zorg in hoofde van verzoekster.

2.3.7.8. Verder is de Raad van oordeel dat de door verzoekster bijgebrachte documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De bij het verzoekschrift gevoegde informatie (bijlagen 3-5 van het verzoekschrift), is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.7.9. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.10. Waar verzoekster nog verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.7.11. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekster de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal desbetreffend als volgt: *“Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Bij gebrek aan willekeurig geweld in Brazilië, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

Verzoeksters betoog dat zij omwille van haar profiel een verhoogd risico loopt om gevisieerd te worden door het willekeurig geweld, is, bij gebrek aan willekeurig geweld in Brazilië, dan ook niet dienstig.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijke onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De Raad bemerkt hierbij dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel evenmin is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.3.11. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.12. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET